

Mathilde Hatzenberger Gallery

stelt voor

Human condition

Olivia BARISANO / Mai TABAKIAN

20 april > 21 mei 2012

Contact: Mathilde Hatzenberger
0478 84 89 81
mh@mathildehatzenberger.eu

Mathilde Hatzenberger Gallery
Hoogstraat 11 Rue Haute / 1000 BXL
00 32 (0)478 84 89 81 / www.mathildehatzenberger.eu

Mathilde heeft het genoegen u, ter gelegenheid van **Human condition**, de vierde tentoonstelling van de MH Gallery, te mogen verwelkomen voor een onuitgegeven project, bedacht door twee hoofden en gerealiseerd met vier handen: deze van **Olivia Barisano** (BE) en van **Mai Tabakian** (FR), twee jonge vrouwelijke nieuwkomers in de kunstwereld.

Human condition verkent twee kanten van eenzelfde ijsberg, stelt twee verschillende maar toch convergerende blikken voor: deze kunstenaars stellen vragen over onze toestand, maar ze observeren elk de menselijke soort door hun persoonlijk prisma.

In het centrum van het werk van Olivia Barisano - video's, installaties en performances - staat altijd het lichaam. Dit laatste lijkt bezig, zelfs fysiek geëngageerd, om zijn identiteit te vinden, om een verwantschap te vinden die het tegelijk kan situeren in een relatieve tijd, op schaal van zijn leven, als in een meer universele tijd. De koppige herhaling van een handeling, gewoonte, voorouderlijke praktijk of ruimtelijke beweging, betekent telkens een link tussen de mensen en is tegelijkertijd een bijzonder oeuvre. Olivia zoekt een middel om de verbindingsdraden te ontknopen die een meisje dat volwassen geworden is, met haar wortels verbond. Terwijl ze dit doet en ons verwacht, zend ze iedereen naar zijn eigen verhaal.

Mai Tabakian stelt een werk voor met als titel "Atomes crochus ou les affinités électives" (Samenspel of natuurlijke verwantschap): zestien elementen en evenveel schilderijen, maar zonder verf, gemaakt uit stoffen die bol gemaakt zijn met watten en gemonteerd zijn op een geëxtrudeerde basis. Deze techniek, die ze meestal gebruikt, versterkt met zijn verleidelijk uitzicht een onmogelijke aanraking. Het geheel refereert rechtstreeks naar een roman van Goethe "Natuurlijke verwantschap". Visueel roept het eveneens zijn "Kleurenleer" op. Deze installatie, die een gekleurde werveling is, haalt niet alleen de kleurentheorieën overhoop, maar ook, op een allegorische wijze, deze over de menselijke koppelingen.

De twee werken lopen natuurlijk in mekaar over. Ze maken zich los van iedere beperkende theorie, die de mens zou willen herleiden tot zijn lichaam, om daarentegen eraan te herinneren dat het leven, ook in de wereld van de kleuren, overvloedig is van mysteries en magie. Ze schrijven samen een geschiedenis van de mens die verschillende strategieën uitwerkt om te ontsnappen aan een voorbestemd bestaan. Om het essentiële te bereiken, gebruiken zij het minutieus werk met textiel, stellen de schoonheid van de herhaling van dagelijkse handelingen voor om te komen tot een bijzondere en nochtans universele poëzie.

Illustraties en volledige biografieën beschikbaar op aanvraag.

Praktische inlichtingen:

Vernissage in aanwezigheid van de kunstenaars

vrijdag 20 april 2012
18-21 u

OPEN van donderdag tot maandag van 11 tot 18 u behalve zondag van 11 tot 15 u en op afspraak.

Gesloten op dinsdag en woensdag.

Olivia BARISANO

Olivia, geboren in 1982, is beeldend kunstenaar en decorontwerpster. Ze woont en werkt in Brussel.

Olivia Barisano over haar methode

Erfenis, afstamming, geheugen, overdracht, alledaagsheid, ritme, sleet, herhaling, anachronisme, ritueel, mensdom en overleven.

Dit zijn de radertjes van een reflectie, de vrucht van een ontmoeting met een muze, mijn grootmoeder, Nonna. Met haar oneindig vertrouwen en de kracht van haar aanwezigheid, hebben wij samen een niet-verbale relatie ontwikkeld waarin ik vragen stel over het heden, het verleden, het dagelijkse leven vol verwachtingen, vitale en gewone acties waarin de sporen des tijds te lezen staan en weergegeven worden om te zien.

Video en performances maken van de protagoniste de schepper van haar eigen avonturen van het alledaagse, vermengd met fictie en realiteit.

In het verlengde van dit werk vind ik mijn zelfstandigheid wanneer ik geconfronteerd wordt met deze vraag van de alledaagse handeling zoals schillen, raspen, schuren, uitstallen, eten, schoonmaken, verstellen. Al deze terugkerende en repetitieve handelingen benadrukken de tijd die hoort bij een universele tijd.

Als een levend geheugen stel ik alles in het werk om de voorouderlijke handelingen en kennis te herhalen terwijl ik ze confronteer met de hedendaagse wereld en zo vragen stel over onze consumptiemaatschappij. Dit voortdurend metafysisch komen en gaan verankeren mij in de grond en sturen me terug naar mijn wortels, mijn familiale afkomst maar ook naar mijn menselijke toestand waar de materie plaats maakt voor de weldadige leegte van het vergeten.

Mai TABAKIAN

Mai, die geboren is in 1970, woont en werkt in Parijs.

Door meestal te kiezen tussen twee tendensen van de abstractie - nu eens de geometrische, dan weer de organische inspiratie - organiseert Mai gekleurde oppervlakken die onze blik vasthouden en bij het bolle vragen naar liefkozing. Omdat ze onze zinnen beroeren, houden de schilderijen, installaties, voorwerpen, alle onberispelijk afgewerkt en vreselijk aantrekkelijk, nadien niet op de geest te ondervragen.

Mai Tabakian over haar werk:

SAMENSPEL OF NATUURLIJKE VERWANTSCHAP 2011

Deze installatie tegen de muur bestaat uit 16 elementen waarvan het motief, dat gemaakt is met de hulp van een spirograaf, herinnert aan dit van een atoomkern. Deze 16 elementen zijn voorgesteld per groep van 4, telkens verschillend van grootte en kleur: de 4 groepen die zo gevormd zijn, worden observatiegroepen of "focus groups". Het komt erop aan te bekijken wat er tussen hen gebeurt en de mogelijke combinaties te herkennen.

Vrij geïnspireerd op de roman van Goethe "Die Wahlverwandtschaften" of "Natuurlijke verwantschap" en het samenspel van atomen, beschreven door de Griekse filosofen-atomisten Democritus en Epicurus, verbeeldt deze installatie de analogie tussen de aantrekkingskracht die twee mensen samenbrengt en weer scheidt en de chemische processen die het verbinden en het afstoten van chemische substanties regelen. De verwantschap wordt een natuurwet die effecten teweegbrengt in zowel de scheikunde als tussen levende wezens.

Het kleurenspeel van deze installatie refereert daarenboven ook naar Goethe's "kleurenleer", die, met zijn theorie van tegengestelde kleuren, afwijkt van de driekleurentheorie en beweert dat er vier basiskleuren bestaan die twee per twee tegenover mekaar staan. Hij baseert zijn theorie op de polariteit van de kleuren, waarbij zijn systeem ontwikkeld wordt vanuit het natuurlijk contrast tussen licht en donker.

Door zijn kleurrijke contrasten illustreert deze installatie een van de principes van Goethe: de notie kleur funderen op de spontane zintuiglijke ondervinding, die een innerlijke ontwikkeling onthult.

Met dit nieuwe initiatief blijf ik de dubbelzinnigheid verder onderzoeken, het spel middenin aantrekken en afstoten, verleiding en gevaar, microkosmos en macrokosmos, wat altijd terugkeert in mijn werk.

Vertaling Lieve Grauls